

ת"פ 56214/10/15 - מדינת ישראל נגד חאמדה צבחי קצאץ

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 56214-10-15 מדינת ישראל נ' קצאץ(עציר)

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט אריאל חזק

המאשימה

נגד

הנאשם

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד ענבל חיים

חאמדה צבחי קצאץ (עציר) ע"י ב"כ עו"ד אחמד יונס ועו"ד
עבד אבו עאמר

גזר דין

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות של - **מגע עם סוכן חוץ** - עבירה לפי סעיף 114(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") ; ארבע עבירות של **מתן שרות להתאחדות בלתי מותרת** - עבירה לפי סעיף 85(1)(ג) תקנות ההגנה (שעת חירום) ; ארבע עבירות של **עשיית פעולה אסורה ברכוש למטרות טרור** - עבירה לפי סעיף 8 (א) לחוק איסור מימון טרור תשס"ה-2005.

עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, הן כדלקמן:

חלק כללי: ארגון החמאס (להלן: "**החמאס**") הוכרז כארגון טרוריסטי בתאריך 22.6.89 על ידי ממשלת ישראל, וכן הוכרז כהתאחדות בלתי מותרת בתאריך 15.9.89 על ידי שר הביטחון. הנוהל, בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום, להעברת סחורות לרצועת עזה מישראל הינו כדלקמן:

א. בכדי להעביר סחורות לרצועת עזה, ניתן לסווג סחורות לשני סוגים. סחורות הדורשות תיאום בלבד, וסחורות הדורשות היתר. בכל מקרה אין להכניס לרצועת עזה כל סחורה שהיא מבלי להצהיר ולפרט את מהותה וסוגה בפני מנהלת המעברים ובפני המכס.

ב. הסחורות בגין נדרש היתר, נקראות "סחורות מפוקחות". רשימת הסחורות המפוקחות מופיעות בצווים שהוצאו על פי חוק הפיקוח הביטחוני תשס"ז 2007, וכן במסמך שפורסם ע"י מנהלת תיאום הפעולות בשטחים וברצועת עזה (המתפ"ש), בשילוב עם מנהלת המעברים.

הנאשם עוסק למחייתו בייבוא ומכירת ברזל ובבעלותו עסק על שמו, חברת "חמאדה קצאץ", ברצועת עזה (להלן: "**בית העסק**"). לנאשם היה אישור כניסה למדינת ישראל לצורך עסקיו, ובזמנים הרלוונטיים לכתב האישום, השתמש באישור זה.

אישום ראשון:

עמוד 1

במועד שאינו ידוע במדויק, במהלך חודש אוגוסט 2015 הגיע אל בית העסק של הנאשם שוטר ממשטרת חמאס אשר זהותו איננה ידועה לנאשם (להלן: "השוטר"). השוטר רכש מהנאשם 7 חבילות של גדרות תיל, תוך שהוא מספר לנאשם כי הגדרות ישמשו לכלא אנצאר של ארגון החמאס.

הנאשם במעשיו אלו, היה במגע עם סוכן חוץ מבלי שהיה לו הסבר סביר לכך, עשה פעולה ברכוש (מכר) במטרה, לקדם או לממן ביצוע של מעשה טרור, ונתן שירות להתאחדות בלתי מותרת, כאשר במעשיו אלו היה כדי לפגוע כבטחון המדינה.

אישום שני:

במועד שאינו ידוע במדויק, בין השנים 2012-2013, נהג הנאשם להבריש דרך המנהרות ברפיח ממצרים לרצועת עזה סחורה מסוגים שונים. במועד שאינו ידוע במדויק, במהלך התקופה המוזכרת לעיל, פנו אל הנאשם איאד רג'ב ומואמן פרחאת, פעילי קסאם העוסקים בתחום ייצור טילים. השניים ביקשו מהנאשם דוגמאות של מספר סוגי ברזל 8 אינץ', כאשר הבין מדבריהם כי הברזל אמור לשמש לייצור טילים. הנאשם נענה לבקשתם והבריש במנהרה ממצרים לרצועת עזה שתי דוגמאות ברזל על פי בקשתם והעבירן לידיהם. לאחר מספר ימים, השניים השיבו לנאשם כי הסוגים אותם העביר להם אינם מתאימים לשימושם. הנאשם במעשיו אלו, עשה פעולה ברכוש (מכר) במטרה, לקדם או לממן ביצוע של מעשה טרור, ונתן שירות להתאחדות בלתי מותרת, כאשר במעשיו אלו היה כדי לפגוע בביטחון המדינה.

אישום שלישי:

במועד שאינו ידוע במדויק, במהלך חודש יולי 2015, פנה אל הנאשם "אבו ראמי", אחראי רכש עבור בסיס קסאם באיזור צפון רצועת עזה, הנחשב פעיל סודי. "אבו ראמי" רכש מהנאשם כמות גדולה של פרופיל 4*8 ס"מ, סאג', ברזל, זוויות וסחורה נוספת. "אבו ראמי" ביקש מהנאשם להוביל את הסחורה לבסיס "אבו ג'ראד" (להלן: "הבסיס"). הנאשם נענה בחיוב לבקשתו של "אבו ראמי" ושלח את הסחורה עם נהג מטעמו, בשם צדאם אל ג'עלי (להלן: "הנהג"). לאחר ההובלה, סיפר הנהג לנאשם כי פעילי הקסאם סירבו לתת לו להכניס את הסחורה לתוך הבסיס ופרקו אותה בעצמם מחוץ לבסיס והכניסו אותה לבסיס. הנאשם במעשיו אלו, עשה פעולה ברכוש (מכר) במטרה, לקדם או לממן ביצוע של מעשה טרור, ונתן שירות להתאחדות בלתי מותרת, כאשר במעשיו אלו היה כדי לפגוע בביטחון המדינה.

אישום רביעי:

במועד שאינו ידוע במדויק, פנה אל הנאשם יוסף פלפל, פעיל חמאס, ורכש מהנאשם מוטות ברזל בקוטר של 1 אינץ' במשקל שני טון. בעת המכירה היה לנאשם יסוד סביר להניח, שהמוטות מיועדים לשם בניית מנהרות חמאס. הנאשם במעשיו אלו, עשה פעולה ברכוש (מכר) שיש בה כדי לקדם או לממן ביצוע של מעשה טרור, ונתן שירות להתאחדות בלתי מותרת, כאשר במעשיו אלו היה כדי לפגוע בביטחון המדינה.

טיעוני המאשימה לעונש:

המאשימה טענה כי העבירות בהן הורשע הנאשם הינן חמורות מאוד, במיוחד נוכח פוטנציאל הפגיעה בביטחון המדינה ובמיוחד בימים אלו.

המאשימה טענה כי ההנחה היא שאדם הנותן שירות כפי שנתן הנאשם לארגון טרור כמו ארגון החמאס, אשר פעילותו הרצחנית באה לידי ביטוי יום יום, תורם תרומה ממשית לפעילות הארגון ולהשגת מטרותיו. עוד נטען כי כאשר השירות ניתן לפעילי זרוע צבאית של ארגוני הטרור, הדבר חמור עוד יותר. המאשימה טענה כי מתן שירות בדרך של אספקת מוצרי ואביזרי ברזל לפעילי ארגון טרור, כפי שעשה הנאשם, מקלה על שגרת הפעילות הצבאית המכוונת נגד כוחות צה"ל.

עוד טענה המאשימה כי מספר האישומים והתקופה בה בוצעו, מעידים על מוטיבציה גבוהה ועל רצונו של הנאשם לתת שירות לחמאס. לטענת המאשימה הדבר נלמד מידיעתו של הנאשם כי המוצרים אותם הוא מכר לפעילי חמאס הם בעלי פוטנציאל ממשי לנזק למדינת ישראל ולתושביה, וזאת הן לירי טילים לעבר מדינת ישראל והן לשימוש בהם למנהרות הארגון ולבסיסיו.

המאשימה הוסיפה וטענה כי החשש לפגיעה בחיי אדם כתוצאה מירי טילים הוא ממשי כך גם לגבי מנהרות חמאס. לטענת המאשימה, חומרת מעשיו של הנאשם מתעצמת נוכח המצב הביטחוני השורר בימים אלו במדינת ישראל בהם יש מאבק יומיומי מול ארגוני טרור רצחניים הפועלים נגד חיילי צה"ל ותושבי המדינה. על כן טענה כי יש לנהוג בחומרה גם כלפי אלו המאפשרים נתינת השירות לארגוני הטרור, לקדם את מטרותיו. המאשימה ציינה גם את הסכנה לביטחון המדינה ואזרחיה, הנובעת מקיומן של מנהרות המשמשות להברחת אמצעי לחימה ולהברחת מחבלים מתאבדים וכן מנהרות המשמשות כמגננה והתקפה בתוך רצועת עזה. המאשימה ציינה גם את הסוג השלישי של המנהרות לטענתה החמור ביותר אשר תופס תאוצה בשנתיים האחרונות וטענה כי מדובר במנהרות החוצות את הגבול בין רצועת עזה לישראל. המאשימה טענה כי במקרה דנן הנאשם סיפק ברזל במשקל 2 טון כשהיה לו יסוד סביר להניח שהם לשם בניית מנהרות חמאס.

עוד טענה המאשימה כי יש להביא בחשבון את העובדה כי בשנים האחרונות, בין השנים 2012-2015, השנים בהן מתרכזות רוב העבירות המיוחסות לנאשם בכתב האישום, פעלו רבות השלטונות המצריים לחסימת טווח המנהרות הנ"ל. לטענתה מאז שנת 2012 מכיוון שלא קיימות כמעט מנהרות הברחה נאלץ חמאס לחבור לאנשי רכש כמו הנאשם אשר מדינת ישראל סמכה עליהם ואפשרה להם לסחור עמה ולהעביר דרכה סחורות לרצועת עזה. המאשימה טענה כי מתן היתר סחר אינו דבר המובן מאליו כאשר ההיתר ניתן לאדם שחי במדינת האויב, על כן טענה כי משניתן אמון זה בנאשם היה עליו לנהוג ללא רבב. לטענת המאשימה הנאשם הפר את האמון ברגל גסה כאשר סיפק מוצרים לארגון טרור ובכך אפשר את מימונו ונתן לו שירות בתחום עיסוקו. המאשימה טענה כי מדינת ישראל מאפשרת הכנסת סחורה לרצועת עזה אך ורק למטרות אזרחיות ולמען רווחת האוכלוסייה האזרחית ברצועה. המאשימה הפנתה בהקשר זה לפסק הדין בע"פ 1784/14 **אשרף עאשור נ' מדינת ישראל** (3.9.2015).

המאשימה טענה כי ביחס לעבירה של איסור פעולה ברכוש טרור, התייחס המחוקק בחומרה לצד הכלכלי של מימון הטרור וקבע עונש מאסר מירבי של 10 שנות מאסר וקנס גבוה. המאשימה טענה כי שילוב הוראות החוק ומטרתן מראים כי מדובר בערך חברתי בעל חשיבות ראשונה במעלה, במסגרת הענישה הפלילית, היות ומדובר בהגנה על המדינה כולה.

המאשימה הציגה לבית המשפט פסיקה שאליה יתייחס בית המשפט בהמשך.

המאשימה טענה כי יש לקבוע מתחם ענישה בטווח של 4-7 שנות מאסר. ביחס להטלת קנס, טענה המאשימה כי בהתאם לסעיף 40ח' לחוק, מדובר בנאשם שהינו אדם עשיר מאוד בעל יכולת כלכלית לשלם קנס גבוה ביותר וביקשה

להטיל על הנאשם קנס של מיליון ₪.

טיעוני הסניגור לעונש - הסנגור הפנה לפרוטוקול הדיון בע"פ 6434/15 **מדינת ישראל נ' עבד אל חכים שביר**, מיום 6/7/16, שם מצוטט פסק הדין האחרון לגבי ריאד אלמשראוי. לטענת הסנגור, המאשימה ביקשה לקבוע מתחום דומה למתחם בעניין אלמשראוי, אולם לדבריו יש קושי בעניין זה הן מבחינה משפטית והן מבחינה ההשלכה על העונש. לדבריו, בעניין זה דובר על נאשם עליו נגזרו 4.5 שנות מאסר לאחר שהורשע ב-12 עבירות מתוכן 10 של מתן שירות ולאחר ניהול הוכחות, כאשר המקרה של הנאשם שונה לחלוטין. עוד טען הסנגור כי בעניין אלמשראוי, הוגש ערעור ובדין בביהמ"ש העליון הוא שוחרר לחלופת מעצר בעזה.

הסנגור טען כי ביום 8.11.16 עתיד להיכנס לתוקף "חוק המאבק בטרור", והעונש הקבוע בו הוא מחצית מהעונש שנגזר בעניין אלמשראוי, הסנגור הפנה לסעיף 23 לחוק הנ"ל. לטענת הסנגור יש להביא בחשבון את הפסיקה הנ"ל ואת החוק החדש לפיו העונש המירבי הקבוע לצד העבירה הרלוונטית הינו 5 שנות מאסר ולא 10 שנות מאסר. עוד טען הסנגור כי יש לקבוע מתחם ענישה במקרה זה, של בין 9 חודשים ל- 24 חודשים.

ביחס לפסק הדין אליו הפנתה המאשימה, בע"פ 1784/14 אשרף עאשור, טען הסנגור כי דובר על תושב ירושלים אזרח ישראלי, לדבריו אי אפשר לבקש נאמנות מתושב עזה כפי שמבקשים אותה מתושב ירושלים או אזרח ערבי.

עוד טען הסנגור כי כאשר בוחנים את המעשה, בפרט האישום הראשון ועובדותיו, כתוב שבמועד שאינו ידוע למאשימה ב- 8/15, הגיע לעסק הנאשם שוטר ממשטרת חמאס אשר זהותו איננה ידועה לנאשם. השוטר רכש 7 חבילות של גדר טיל לכלא של החמאס. הנאשם במעשים אלו היה במגע עם סוכן חוץ. לדבריו, אם כך, כל מגע אתו הוא מגע עם סוכן חוץ. הסנגור טען כי מדובר בסוגיה קשה אשר עומדת להכרעה בבית המשפט העליון. לדבריו הסנגור העבירה שבאישום השני הייתה צריכה להיות עבירת ניסיון לכל היותר. הסנגור טען כי לא ניתן להעניש את אזרחיה או סוחריה של רצועת עזה רק בגלל שארגון טרור שולט בה ביד רמה.

לאחר דברי הסנגור, ביקש הנאשם לומר את דבריו. לדבריו הנאשם הוא בן 37, ומעולם הוא לא חשב להזיק למדינת ישראל, לדבריו הוא מצוי תחת שלטון חמאס ברצועת עזה אשר מכתבים לתושבים שם את חייהם. עוד לדבריו, הוא לא חשב לרגע לסרב לאותם אנשים שהגיעו לקנות ממנו היות ואחרים נעצרו ונשפטו ע"י חמאס. לדבריו הנאשם מדובר בעסק שרשום ומצוי ברחוב בצאלח א-דין, לדבריו הסחורה שהוא הביא מישראל היא לאחר תשלום מכס על ידו והוא בעל רישיון.

הנאשם ציין כי יש לו שבעה ילדים שבמשך שנה לא ראה אותם, לדבריו הוא רוצה לשמור על התא המשפחתי שלו. לדבריו הוא מעולם לא פשע ולא חשב לפשוע.

תגובת המאשימה לטיעוני הסנגור

המאשימה הגישה באישור בית המשפט, תגובתה לטענות הסנגור. לטענתה הוראות חוק המאבק בטרור אשר אמורות היו להיכנס (ובינתיים נכנסו) לתוקף ביום 1.11.16, אין בהם כדי להקל עם הנאשם, כפי שטען הסנגור, אלא להפך.

המאשימה הסבירה את טענתה בכך שסעיף 23 לחוק המאבק בטרור אכן קובע עונש של חמש שנות מאסר בגין עבירה של מתן שירות, יחד עם זאת ציינה כי סעיף 31(א) לחוק המאבק בטרור, קובע עונש של 10 שנות מאסר על עשיית פעולה ברכוש טרור במטרה לסייע או לקדם עבירת טרור חמורה, לטענת המאשימה עבירה זו דומה ביסודה לעבירה שבסעיף 8 לחוק איסור מימון טרור, בה הורשע הנאשם.

עוד צוין בתגובת המאשימה כי הנאשם הורשע באישום השני בכך שהעביר לפעילי הקסאם דוגמאות של סוגי ברזל, כאשר הוא הבין מדבריהם שהדבר ישמש לייצור טילים. המאשימה טענה כי מעשה זה מהווה עבירה לפי סעיף 28(א)(3) לחוק המאבק בטרור, הקובע עבירה של הכנת אמצעים לשם ביצוע עבירה שהיא מעשה טרור, לרבות כלי נשק וחומרים. המאשימה טענה כי ברזל לייצור טילים, נחשב בגדר חומרים שנועדו לביצוע עבירה שהינה מעשה טרור. עוד צוין כי העונש לפי סעיף 28(א) הינו 15 שנות מאסר, היות ומדובר במעשה הכנה לעבירה של ירי טילים שנועדו לגרום מוות, קרי המדובר במעשה הכנה לעבירת רצח שהינו מעשה טרור.

ביחס לטענות הסנגור הנוגעות לפסק הדין בעניין "משראוו", טענה המאשימה כי טרם ניתנה החלטה בערעור ועל כן אין מקום לדון בטענות הסנגור בקשר לעניין זה לפיהן יש להקל בעונשו של הנאשם.

יצוין כי בדיון מיום 16.9.16 ביקש הנאשם לאפשר בו לחזור בו מהודאתו ולבטל את הכרעת הדין ובהחלטה שניתנה ביום 20.10.16 נדחתה בקשת הנאשם.

דין והכרעה

כפי שצוין לעיל לא הגיעו הצדדים להסדר טיעון בנוגע לעונשו של הנאשם.

הנאשם הורשע בכך שמכר בחודש אוגוסט 2015 לשוטר ממשטרת חמאס 7 חבילות של גדרות תיל והשוטר אמר לנאשם שהגדרות ישמשו לכלא של ארגון החמאס. כמו כן הורשע בכך שבין השנים 2012-2013 הבריח ממנהרה במצרים שתי דוגמאות ברזל לפי בקשת פעילי קסאם העוסקים בתחום יצור טילים ואותם אנשים הודיעו לנאשם כי הסוגים אותם העביר הנאשם אינם מתאימים לשימושם. בנוסף מכר הנאשם במהלך חודש יולי 2015 לאחראי רכש של בסיסי קסאם כמות גדולה של פרופיל 8X4 ס"מ, סאג', ברזל, זוויות וסחורה נוספת, והנאשם נענה בחיוב לבקשת אחראי הרכש ושלח את הסחורה עם נהג מטעמו לבסיס אבו ג'ראד. כמו כן מכר הנאשם לפעיל חמאס מוטות ברזל בקוטר של 1 אינץ' במשקל 2 טון, כאשר היה לו יסוד סביר להניח שהמוטות מיועדים לבניית מנהרות חמאס.

הנאשם הורשע בעבירה אחת של מגע עם סוכן חוץ, ב-4 עבירות של עשיית פעולה ברכוש (מכר), במטרה לקדם או לממן ביצוע של מעשה טרור וכן ב-4 עבירות של מתן שירות להתאחדות בלתי מותרת כאשר במעשיו היה כדי לפגוע בביטחון המדינה.

האישומים בהם הורשע הנאשם עוסקים במכירה וסחר של ציוד לאנשי ארגוני טרור והגם שהמעשים לא נעשו במסגרת פעולה אחת, ומדובר בהפרשי זמן ניכרים, יש לראות את המעשים כבעלי בסיס פעילות זהה. כאשר מדובר במסכת עובדות דומה ובפעילות של מכירת ציוד, גם אם ציוד שונה, והפגיעה בערכים המוגנים היא זהה מתקיים ביחס לאישומים מבחן הקשר ההדוק. (ר' ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל, 29.10.14). בנסיבות האמורות אין לאבחן בין האישומים. הואיל ומדובר בעבירות שנסיבות ביצוען דומות, ומדובר באותו דפוס פעולה, יהיה מקום לקבוע כי מדובר במסכת שנכנסת להגדרת אירוע אחד, על אף שבאישום הראשון קיימת גם עבירה של מגע עם סוכן חוץ שאינה

מתקיימת באישומים האחרים.

מתחמי הענישה

כידוע בסעיף 40 ב' לחוק נקבע כי העקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, כלומר קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

בהתאם לסעיף 40 ג'(א) לחוק, קביעת מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון המנחה -עקרון ההלימה- יתחשב ביהמ"ש בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40 ט' לחוק.

בביצוע העבירות פגע הנאשם בערכים המוגנים של בטחון המדינה ואזרחיה, בשלטון החוק ובאפשרות לקיים מדיניות סחר המתירה העברת סחורות לרצועת עזה באישורים מתאימים.

בפסק הדין בעניין ע"פ 3827/06 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 27.03.2007), קבע בית המשפט העליון בין היתר כדלקמן:

"ישראל ניצבת בחזית המאבק בטרור. מאבק זה, כפי שכבר הובהר, אינו כמאבק במפגעים ומשלחיהם בלבד, אלא הוא מופנה נגד כל מי שמשמן בצורה זו או אחרת את גלגלי הטרור. אכן, כל רמה מרמות הפעילות של ארגוני הטרור, כל חוליה מחוליות שרשרת המוות, כפי שכינה זאת בית המשפט המחוזי, צריכה למצוא מענה משפטי הולם במסגרת המלחמה בטרור הפסיקה הכירה כבר בכך שפעילות בארגון טרור שהיא בעלת אופי אזרחי טומנת בחובה סיכון ממשי לביטחון הציבור בישראל (בש"פ 854/07 אבו דקה נ' מדינת ישראל (8.3.07))."

בטיעוניה לעונש הציגה המדינה מספר פסקי דין וביניהם: תפ"ח (ב"ש) 1001/07 **מדינת ישראל נ' שעלאן** (4.3.2008) - שם דובר בנאשם אשר הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירה של מתן שירות להתאחדות בלתי מותרת, בכך שמכר 12 מחשבים לתחנת רדיו של חמאס. בית המשפט אישר הסדר טיעון בעניין הנאשם שכלל גם הסדר לעונש וגזר על הנאשם בהתאם להסכמת הצדדים 24 חודשי מאסר. תפ"ח (ב"ש) 1022/07 **מדינת ישראל נ' אל זג עאמר** (31.5.2009) - דובר בנאשם אשר הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, אשר ייחס לו עבירות של מתן שירות להתאחדות בלתי מותרת, ניסיון לסיוע בייצור נשק, פעולה ברכוש טרור, זאת בהיותו בעל חברה למסחר בברזל ברצועת עזה שנהג לרכוש בישראל ברזל לשם שיווק בעזה ואף להיכנס לישראל לשם כך, בהיתר. הנאשם החל לשווק את הברזל שברשותו לפעילים של ארגון טרור כאשר הוא ידע כי קיימת אפשרות קרובה לוודאי שהברזל ישמש לייצור של נשק וטילים נגד ישראל. במסגרת הסדר הטיעון הסכימו הצדדים גם על העונש שיוטל על הנאשם ובית המשפט אישר הסכמת הצדדים וגזר על הנאשם 45 חודשי מאסר. ע"פ 1784/14 **אשרף עאשור נ' מדינת ישראל** (3.9.2015) - מדובר בפרשה השונה בעובדותיה מעניינו גם לאור העובדה שדובר בנאשמים תושבי מזרח ירושלים ולא בתושבי רצועת עזה הנשלטת בידו החמאס, וגם בגין כך שבאותו עניין דובר במימון וניהול פעולות ארגון החמאס. באותה פרשה המערערים הואשמו במעורבות בפעולות הקשורות למימון ולניהול פעילות האזרחית של ארגון החמאס במזרח ירושלים, והם הורשעו בשורה של עבירות בטחון. בית המשפט המחוזי גזר על אבו

עסב וסרחאן 7 שנות מאסר בפועל, על עליאן 54 חודשי מאסר בפועל ועל עאשור 42 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קיבל את הערעור באופן חלקי רק ביחס לנאשם עאשור וקבע כי בשים לב למעמדו ולאופן גיוסו של עאשור, לכך שמדובר בפעילות חד פעמית, ליעוד הנחזה של הכספים, כמו גם להתמוטטות הכלכלית באופן כללי ולהבעת החרטה מצדו, הופחת עונש המאסר ל- 30 חודשי מאסר. ת"פ (חי') 18351-03-12 **מדינת ישראל נ' אנבאריה** (24.9.12) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון במספר עבירות של מתן שירות עבור התאחדות בלתי מותרת ואיסור פעולה ברכוש טרור. דובר בנאשם אשר נהג במספר רב של פעמים ביחד עם אחר להעביר לאסירים ביטחוניים לשעבר, למשפחות אסירים ביטחוניים ולפעילי חמאס, סכומי כסף המסתכמים בסך של \$150,000. בית המשפט גזר על הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל. ע"פ 3827/06 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (27.3.2007) - נדחה ערעור על גזר הדין שהושת על המערער. המערער הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של ביצוע שירות עבור התאחדות בלתי מוכרת. ונגזרו עליו 5 שנות מאסר מתוך 4 שנים לריצוי בפועל והיתרה על תנאי. דובר במערער אשר עבד בתקופה הרלוונטית במשרד העוסק בהמרת מטבע זר וביצוע העברות כספיות. בראשית שנת 2005 פנה אליו מפקד הזרוע הצבאית של חמאס באיזור חאן יונס, וביקש ממנו סיוע בהעברת כספים ממדינות זרות אל חאן יונס, בתשלום והמערער נענה להצעה והעביר כספים בסך של 200,000 דולר. גם עניין זה שונה במעט מעניינו במובן זה שבגזר דין זה דובר בהעברת כספים ולא בהעברת סחורה. בת"פ 37117-02-15 **מדינת ישראל נ' משראוי** דובר בסוחר שמכר סחורה לחמאס כאשר בחלקה נועדה הסחורה לפעילות אזרחית ובאשר לחלקה האחר ידע הנאשם כי החמאס יכול לעשות בה שימוש לפעילות צבאית. ביהמ"ש המחוזי בבאר שבע הטיל על הנאשם 4.5 שנות מאסר וקנס בסך ₪ 100,000. על גזר הדין הוגש ערעור שטרם ניתנה בו הכרעה בביהמ"ש העליון. בהתאם לדברי ב"כ הנאשם בטיעונו לעונש יש לאבחן מקרה זה מעניינו לפחות במובן זה שבאותה פרשה מדובר בנאשם שבשונה מהנאשם בעניינו ניהל דיוני הוכחות וכן מדובר בנאשם שהורשע ב- 12 אישומים וגם זאת בשונה מהנאשם בעניינו שהורשע בארבעה אישומים.

בכל הנוגע לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות - בעניינו מדובר בנאשם שביצע את העבירות המדוברות לכל הפחות תוך כך שבעת מכירת ברזל **במשקל 2 טון** בקוטר 1 אינטש במשקל 2 טון היה לו יסוד סביר להניח שהמוטות מיועדים לבניית מנהרות טרור. הנאשם גם ידע שגדרות התיל שהוא מוסר משמשות את החמאס לגידור בית הכלא המוחזק על ידו והכמות הגדולה של פרופיל 4X8 ס"מ ברזל, סופקה על ידו לבסיס חמאס. מדובר בארועים שארעו על פני 4 שנים ואין מדובר במעידה חד פעמית. עובדה זו מלמדת על רצון ליתן שירות לחמאס תוך מודעות ברורה לכך שהחמאס עלול להפנות הצויד לצורך פעולות איבה כנגד ישראל.

החשש לפגיעה בחיי אדם כתוצאה מירי טילים ומשימוש במנהרות חמאס הוא ברור וממשי ומטרת היורים והמשתמשים במנהרות החמאס ההגנתיות וחוצות הגבול היא אחת, לזרוע חורבן וקטל במדינת ישראל. חומרת מעשיו של הנאשם מתעצמת לנוכח המצב הביטחוני השורר בימים אלה, בהם מצויה המדינה במאבק יומיומי מול ארגוני הטרור הפועלים נגד חיילי צה"ל ונגד תושבי המדינה. הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות הוא נזק רב והנאשם הבין את אשר הוא עושה אך על אף זאת פעל כפי שפעל.

אכן יש לתת משקל לטענות שהוצגו בידי הסנגור בסיכומיו, שכאשר היה הנאשם במגע עם אותו שוטר ממשטרת חמאס המוגדר באישום הראשון כ"סוכן חוץ", הוא עשה זאת עם אדם שבפועל שירת את ארגון הטרור ששולט בו. כמו כן יש לתת משקל לטענה שלפיה בשונה ממצב בו מבצע העבירה הוא אזרח ישראלי, תושב מזרח ירושלים או תושב יהודה ושומרון, בעניינו מדובר במצב בו מתן השירות בידי הנאשם נעשה לארגון טרור השולט ברצועת עזה בה מתגורר הנאשם ועובדות אלה היה בהן אולי כדי להשפיע באופן מסוים על יכולת הנאשם להימנע מהמעשה שעשה [ראה לעניין זה ס' 7

40 ט' (6) לחוק].

יחד עם זאת, ומנגד, יש להביא בחשבון ולתת משקל כבד לעובדה שבעניינו אין מדובר בתושב הרצועה שביצע העבירות בלא שיש לו קשר כלשהו עם מדינת ישראל, אלא מדובר בנאשם שמדינת ישראל סמכה עליו ואפשרה לו לסחור עמה ודרכה ולהעביר סחורות לרצועת עזה. יובהר כי מתן ההיתר אינו דבר מובן מאליה, כאשר ההיתר ניתן (כהגדרת המאשימה) לאדם החי במדינת אויב, ולאור זאת כאשר ניתן אמון כזה מחייב אותו אדם להתנהג בהתנהגות שאין בה כל רבב. הנאשם הפר את האמון שניתן בו עת סיפק מוצרים בהיקף שאינו זניח ובמשקל של מספר טון לארגון טרור ובכך אפשר מימונו ונתן שירות שאפשר התחמשותו והתארגנותו לפגיעה באזרחי וחיילי המדינה. בנוסף ניתן לומר שהנאשם ניצל לרעה את כוחו או מעמדו אצל רשויות המדינה, [ראה סעיף 40 ט' (11) לחוק], דבר שאפשר לו את ביצוע הפעולות בהן הורשע.

בסיכומי טען הסניגור כי ביום 8.11.16 נכנס לתוקף חוק המאבק בטרור התשע"ב-2016 שבמסגרתו (סעיף 23 לחוק) נקבע עונש של 5 שנות מאסר לעבירה של מתן שירות או העמדת אמצעים לארגון טרור, וזאת בניגוד לעונש של 10 שנים שהוטל ביום ביצוע העבירה על עבירה דומה במסגרת תקנה 85(ג) לתקנות ההגנה [שעת חירום]. אכן במסגרת החוק המאבק בטרור נקבע עונש של 5 שנות מאסר לעבירה של מתן שירות או העמדת אמצעים לארגון טרור. יחד עם זאת, בס' 31 לאותו חוק נקבע עונש של 10 שנים לעבירה של איסור פעולה ברכוש למטרות טרור ועונש זה דומה לעונש שנקבע בעבירה בה הורשע הנאשם לפי סעיף 8 לחוק איסור מימון טרור התשע"ב-2016.

עוד בסיכומי טען הסניגור כי כפי שפורט באישום השלישי הנאשם הבריח לפעילי חמאס שתי דוגמאות של ברזל 8 אינץ' אך הפעילים הודיעו לו כי סוגי הברזל שהביא אינם מתאימים ובפועל הוא לא המשיך וסיפק להם הברזל. ב"כ הנאשם לא כפר בכך שהנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה שיוחסה לו אך לדבריו עדיין "דומני" שהעבירה היתה צריכה להיות של נסיון. בעניינו מדובר בנאשם שהודה והורשע בכך שהעביר לפעילי חמאס דוגמאות של סוגי ברזל שהבין מדבריהם שהוא אמור לשמש לייצור טילים ובפועל בסופו של דבר לאחר שנאמר לו שסוגי הברזל שסיפק אינם מתאימים לשימוש המיועד לא סיפק את הברזל. הודאת הנאשם והרשעתו היו בגין פעולות ראשוניות של הכנה לעבירה, ומוכן שבעת קביעת עונשו של הנאשם תובא בחשבון העובדה שדובר בפעולות ראשוניות ובכך שבפועל בסופו של דבר לא סיפק הנאשם לפעילי חמאס את הברזל שנדרש להם.

מתחם ענישה

נוכח האמור לאחר שנשקלו נסיבות המקרה ובהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו ובמידת הפגיעה בהם, בנסיבות ביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנהוגה מצאתי כי מתחם הענישה לעבירות שבהן הורשע הנאשם יעמוד על 6-2 שנים.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות - בעת גזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם יש להביא בחשבון כי מדובר בנאשם כבן 37 שלו 7 ילדים. כן יש להביא בחשבון את השפעת מאסרו של הנאשם עליו ועל משפחתו בהיותו תושב עזה. בנוסף יש להביא בחשבון את העובדה שמדובר בנאשם חסר כל הרשעות קודמות שמתוך דבריו בפני בית המשפט עולה כי שיתף פעולה עם השלטונות בישראל וכאשר התבקש להתייצב לחקירת שב"כ התייצב.

לאור האמור ובשקילת כלל נסיבות העניין מתחייבת בעניינו ענישה משמעותית בדמות מאסר בפועל כאשר לנוכח

עמוד 8

הדמיון בין האישומים יש לגזור עונש אחד לכלל האישומים . על כן החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

עונש מאסר בפועל לתקופה של **40 חודשים** בניכוי תקופת מעצרו.

עונש מאסר על תנאי לתקופה של שנה והתנאי שלא יעבור עבירה מהעבירות בהן הורשע או כל עבירה אחרת מסוג פשע הנוגעת לטרור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מן הכלא.

קנס בסך 50,000 ₪ או מאסר למשך 100 יום תחתיו . הקנס ישולם בעשרים תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 10.1.17 .

ניתן היום, ט' חשוון תשע"ז, 10 נובמבר 2016, במעמד הצדדים.

אריאל חזק, שופט